

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

har sagt – regeringens holdning til universalitetsprincippet. Jeg vil også sige, at vi selvfølgelig ikke i dag kan forudse, hvordan konferencen i Nairobi vil forløbe. Men jeg vil også gerne understrege, at hvis den får et efter regeringens mening utilfredsstillende eller, skal vi sige kontroversielt forløb, vil det være naturligt at drage sagen frem. Jeg kan ikke sige, hvor det skal gøres – i udenrigsnævnet eller et andet sted – men det er en selvfølge, at det vil blive refereret.

Tove Nielsen (V):

Der er en ting, der undrer mig i kulturministerens besvarelse af det stillede spørgsmål.

Der er jo ikke lang tid – kun få uger – til konferencen starter i Nairobi, og derfor vil jeg spørge kulturministeren, om man ikke fra den danske regerings side allerede på nuværende tidspunkt, ja, langt før dette tidspunkt, har taget kontakt med de lande, man ved det er ganske nødvendigt at samarbejde med for at sikre Israels fortsatte forbliven på fuld linje og lige vilkår med andre lande inden for UNESCO.

For ellers frygter jeg, at det er for sent, når først man sidder i Nairobi, at få klaret alt det, som det virkelig kræver tid at få klaret. Hvis man har taget disse forberedende skridt, er der større mulighed for at leve op til det, som man siger man også fra den nuværende danske regerings side står på.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg skal, da jeg svarer på undervisningsministerens vegne, ikke kunne sige, om der er taget kontakt i enkeltheder. Det, der er det afgørende for mig, er, at vi ikke ved tilstrækkeligt om, hvordan linjen bliver fra andet hold på nærværende tidspunkt. Det er jo ikke nogen usædvanlig situation i internationale forsamlinger, at man nok med dem, man samarbejder, kan hitte ud af, hvordan stillingen er, men hvordan er stillingen i forhold til andre? Det er det, man må arbejde på, og det er det, der afgøres under selve konferencen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Kaj Hansen (DKP)** til boligministeren:

»Hvilke kommentarer har ministeren til den

afsagte højesteretsdom vedrørende en andelslejlighed (Douchamp-sagen), og agter ministeren at ændre lovgivningen således, at andelslejligheder ikke bliver ligestillet med ejerlejligheder og dermed prisgivet den samme spekulation?«

(Spm. nr. 10).

Skriftlig begrundelse.

Såfremt højesteretsdommen kommer til at danne præcedens, vil det betyde, at andelslejligheder sidestilles med ejerlejligheder. Det har selvfølgelig aldrig været meningen med andelsboligforeningerne, og det er en grov tilsidesættelse af andelsboligforeningernes love og vedtægter, som under ingen omstændigheder kan accepteres.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Højesteretsdommen er afsagt den 20. maj 1976, og den angår prisen for en andelslejlighed. Boligretten frifandt sælgeren for køberens krav om nedsættelse, medens landsretten nedsatte prisen med 20.000 kr. Højesteret fandt det ligesom boligretten ikke godtgjort, at sælgeren havde udnyttet køberens boligsituation til at opnå en urimelig pris. I højesteretsdommen er anført, at køberen af andelen i forbindelse med købet fraflyttede en lejlighed i en villa, som han ejede halvdelen af, for at medejerens børn kunne overtage hans hidtidige lejlighed.

Jeg har tidligere givet udtryk for, at der er tale om et så specielt tilfælde, at dommen ikke kan tages som udtryk for en lempeligere praksis over for høje priser på andelsboliger. Denne antagelse bekræftes af, at domstolene ikke synes at have ændret praksis efter dommens afsigelse. Efter dette tidspunkt er der i flere tilfælde afsagt domme, som har nedsat købesummerne for andelsbeviser og statueret tilbagebetalingspligt for sælgeren i overensstemmelse med hidtidig praksis, og dommen giver mig derfor ikke anledning til at foreslå lovændring på dette område.

Kaj Hansen (DKP):

Ministerens autentiske redegørelse skal jeg ikke bestride, men denne overdragelse af en andelslejlighed starter jo bl. a. i Frederiksberg birkerets 2. afdeling den 28. maj 1973, hvor den bliver indbragt for at få overdragelsessummen nedsat. Her finder retten ikke, at leje-reguleringslovens § 69 kan medføre nedsættelse